

prima instanță: L. Brînza
instanța de apel: A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru

dosarul nr. 2ra-960/16

Î N C H E I E R E

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Filip Vasile împotriva Întreprinderii de Stat „Calea Ferată din Moldova” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 iulie 2015, prin care acțiune a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 15 august 2014, Filip Vasile a depus cererea de chemare în judecată împotriva ÎS „Calea Ferată din Moldova” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza ordinului ÎS „Calea Ferată din Moldova” nr. 705/H din 09 decembrie 2013 cu privire la Statele de personal, funcția pe care o deținea, fiind în calitate de director al Direcției Administrative din cadrul ÎS „Calea Ferată din Moldova” a fost redusă.

Invocă că la data de 13 decembrie 2013, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a emis ordinul nr. 708/H cu privire la preavizarea salariaților despre reducerea statelor de personal.

Menționează că în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. c), art. art. 88, 183, 184, 186 și 251 din Codul muncii și în baza ordinului nr. 708/H din 13 decembrie 2013, ÎS „Calea Ferată din Moldova” a emis preavizul din data de 20 ianuarie 2014, prin care în locul funcției reduse, i-a fost propusă funcția vacantă de director-adjunct al Direcției Resurse Umane, șef al secției planificare organizatorică și evidență cadre cu salariul de funcție de 6200 lei, despre ce i s-a comunicat verbal, și pe care a acceptat-o, semnând pe preaviz că este de acord cu funcția propusă cu un salariu de 6200 lei.

Afirmă că ulterior directorul Direcției Resurse Umane a ÎS „Calea Ferată din Moldova”, V. Manole, i-a comunicat din nou verbal, că s-a decis să se modifice salariul de funcție spre micșorare, fiindu-i propus un salariu de 5220 lei.

Sușține că nu a refuzat funcția propusă de administrația ÎS „Calea Ferată din Moldova”, însă a indicat în preaviz că nu este de acord doar cu salariul propus, deoarece peste câteva ore ar fi putut să i se propună un salariu de 1000 lei sau 500 lei.

Relevă că din cauza dezacordului cu salariul micșorat care i-a fost propus, administrația ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu i-a mai propus altă funcție și prin ordinul nr. 967/SP „Cu privire la personal” din 17 mai 2014 a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

Consideră că ordinul de concediere este neîntemeiat și ilegal și urmează a fi anulat, deoarece potrivit art. 88 alin (1) lit. c) din Codul muncii, a acceptat funcția propusă de director-adjunct al Direcției Resurse Umane, șef al secției de planificare organizatorică și evidență cadre, despre care fapt a făcut inscripția pe preavizul întocmit de administrația ÎS „Calea Ferată din Moldova” din 20 ianuarie 2014.

Menționează că, funcția propusă de director-adjunct al Direcției Resurse Umane, șef al secției de planificare organizatorică și evidență cadre corespunde calificării și experienței pe care o posedă, anterior ocupînd funcția de viceministru în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, fiind responsabil de cadre.

Sușține faptul că administrația ÎS „Calea Ferată din Moldova” în persoana dlui Manole V. a comunicat verbal despre salariul de funcție și nu i-a propus în scris, cum a fost propus altor angajați ai întreprinderii, circumstanță ce denotă o atitudine ostilă și neobiectivă față de persoana sa, iar ÎS „Calea Ferată din Moldova” prin faptul neangajării lui în câmpul muncii a încălcat flagrant prevederile art. 47 alin. (1) din Codul Muncii, care prevede că refuzul neîntemeiat de angajare este interzis.

Totodată, afirmă că administrația ÎS „Calea Ferată din Moldova” prin faptul că nu i-a comunicat în scris mărimea salariului de bază a încălcat prevederile art. 48 din Codul muncii, care indică că anterior încheierii contractului individual de muncă, angajatorul are obligație de a informa persoana care solicită angajarea cu privire la principalele clauze pe care le va cuprinde contractul individual de muncă.

La fel, insistă că prin perfectarea ordinului nr. 967/SP cu privire la personal din 19 mai 2014, prin care a fost concediat i s-a îngădit dreptul la muncă, la liberă alegere a muncii, la condițiile echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

Opinează că administrația ÎS „Calea Ferată din Moldova” prin faptul concedierii nelegitime i-a cauzat prejudiciul moral, care se manifestă prin suferințe psihice, deoarece este nevoit să caute un post de muncă la o vîrstă notabilă, considerînd că administrația întreprinderii urmează să-i repare prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

Solicită anularea ordinului nr. 967/SP din 17 mai 2014, cu repunerea în funcția de director-adjunct al Direcției Resurse Umane, șef al secției de planificare organizatorică și evidență cadre din cadrul ÎS „Calea Ferată din Moldova” și încasarea de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul lui Filip Vasile a salariul mediu pentru lipsa forțată de la muncă din data de 20 mai 2014 pînă în ziua repunerii și a prejudiciului moral cauzat în legătură cu concedierea ilegală în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chişinău din 14 iulie 2015, acţiunea a fost admisă parţial, fiind anulat ordinul ÎS „Calea Ferată din Moldova” nr. 967/SP din 17 mai 2014 cu privire la concedierea lui Filip Vasile din funcţia de director al Direcţiei administrative a ÎS „Calea Ferată din Moldova”.

S-a restabilit Filip Vasile în funcţia de director al Direcţiei administrativei ÎS „Calea Ferată din Moldova” începînd cu data de 14 iulie 2015.

S-a încasat de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul lui Filip Vasile salariul pentru lipsa forţată de la lucru pentru perioada 20 mai 2014 pînă la 14 iulie 2015, în suma de 124 396,47 lei.

S-a încasata de la ÎS „Calea Ferată din Moldova” în beneficiul lui Filip Vasile prejudiciul moral în mărime de 9500 lei.

Disponînd executarea imediată a hotărîrii în privinţa restabilirii în funcţie şi încasării unui salariu mediu în mărime de 9259,29 lei pentru absenţa forţată de la lucru.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Filip Vasile către ÎS „Calea Ferată din Moldova” în partea înaintării pretenţie privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 500 lei şi cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 16 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova” şi menţinută hotărîrea primei instanţe.

În favoarea concluziei enunţate instanţele judecătoreşti cu referire la prevederile art. 86 alin. (1) lit. c), art. 88 alin. (1) şi alin. (2), art. 89 alin. (1) şi alin. (2) şi art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, au reţinut ilegalitatea ordinului ÎS „Calea Ferată din Moldova” nr. 967/SP din data de 17 mai 2014, concluzionînd că este întemeiată şi concluzia instanţei de fond privind admiterea cerinţei de restabilirea apelantului Filip Vasile, în funcţia de director al Direcţiei administrative a ÎS „Calea Ferată din Moldova” începînd cu data de 14 iulie 2015, la fel, instanţa de apel a conchis că prima instanţă întemeiat a admis şi capătul de cerere privind încasarea salariului pentru lipsa forţată de la lucru.

La fel, invocînd prevederile art. 88 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, instanţa de apel a stabilit că ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu a prezentat careva probe care ar confirma expedierea şi recepţionarea de către Agenţia pentru Ocuparea Forţei de Muncă informaţiei privind reducerea funcţiei deţinute.

La 05 februarie 2016, ÎS „Calea Ferată din Moldova”, a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanţei de apel şi a hotărîrii primei instanţe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acţiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanţei de apel, considerînd-o neîntemeiată şi emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, interpretînd eronat prevederile art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul muncii.

Susţine că nu au fost examinate în ansamblu circumstanţele de fapt şi de drept ale imposibilităţii transferării intimatului în altă funcţie.

Menţionează că potrivit materialelor anexate la dosar şi anume conform Anexei nr. 1 la Ordinul nr. 705/H din 09 decembrie 2013, salariul de bază pentru funcţia de director-adjunct al Direcţiei Resurse Umane, şef al secţiei planificare organizatorică şi evidenţă cadre a fost stabilit în mărime de 5220 lei.

Astfel, ÎS „Calea Ferată din Moldova” nu putea să propună sau să negocieze cu intimatul un alt salariu decît cel aprobat prin Ordinul nr. 705/H din 09 decembrie 2013.

Remarcă că în situația respectivă au fost interpretate eronat normele de drept material litigios, deoarece, în conformitate cu art. 74 alin. (1) Codul muncii, transferul salariatului la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă conform art. 68, precum și angajarea prin transfer la o muncă permanentă la o altă unitate ori transfer într-o altă localitate împreună cu unitatea, se permit numai cu acordul scris al părților.

Mai invocă că suma solicitată de către reclamant/intimat cu titlu de prejudiciu moral nu și-a găsit confirmare prin probele anexate la dosar, iar instanțele de judecată eronat au aplicat norma legală în acest sens.

Consideră că concedierea lui Filip Vasile pe motivul reducerii statelor de personal a fost efectuată în conformitate cu legislația muncii.

La 22 martie 2016, Filip Vasile a depus referință asupra recursului declarat de către ÎS „Calea Ferată din Moldova”, invocând caracterul neîntemeiat al acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 16 decembrie 2015 a fost expediată în adresa recurentului la 28 decembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 12410 (f. d. 133), iar recurentul insistă că a făcut cunoștință cu decizia contestată la 12 ianuarie 2016.

Iar alte probe care ar atesta contrariul la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 05 februarie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat „Calea Ferată din Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas